

РЕШЕНИЕ

№ 4307

гр. София, 27.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 27.05.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Боряна Петкова

ЧЛЕНОВЕ: Людмила Коева

Полина Величкова

като разгледа дело номер **2459** по описа за **2022** година докладвано от съдия Людмила Коева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на юрк. А. А.-Б., като пълномощник на ТЕРИТОРИАЛНА ДИРЕКЦИЯ - С. на Националната агенция за приходите (ТД на НАП), срещу РЕШЕНИЕ №20008505/28.01.2022г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 19^{-ти} с-в по н.а.х. дело №219/2021г.

Касаторът претендира за неправилност на обжалвания съдебен акт като постановен при допуснати съществени процесуални нарушения и в противоречие с материалния закон. Поддържа, че в случая се касае за неправилно попълване на данните от декларацията, което довело до определяне на дължимата такса по чл.30, ал.3 от Закона за хазарта (ЗХ) в по-малък размер, съответно, че това е предпоставка за ангажиране отговорността на дружеството на основание чл.104, ал.3 ЗХ. Допълва, че погрешно решаващият състав е приел, че поведението на [фирма] е правомерно, защото е било в съответствие с утвърдените от Държавната комисия по хазарта правила. Касаторът приема, че ЗХ се ползва с по-висша юридическа сила от утвърдените от ДКХ правила и в случай на колизия между двата акта, приложение намира именно законът. Изтъква, че макар според първостепенния съд поведението на дружеството да е в съответствие с утвърдените от ДКХ правила, се явява в противоречие с чл.30, ал.3 ЗХ, заради което е и издадено процесното Наказателно постановление (НП). Прави искане да бъде отменено обжалваното съдебно Решение и

вместо него по същество на спора да бъде потвърдено НП №26-Н-190/01.12.2020г., издадено от изпълнителния директор на НАП. Претендира да му бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – [фирма], ЕИК[ЕИК], оспорва жалбата. Чрез процесуалния си представител адв. А. поддържа, че обжалваното съдебно Решение е правилно и не са налице сочените касационни основания за отмяна. Доводи за неоснователност на жалбата излага и в представени по делото писмени бележки по същество на спора. Прокуратурата на РБългария, представлявана от прокурор Ю. от Софийска градска прокуратура (СПП), дава заключение за основателност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл.218, ал.2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното: Касационната жалба е подадена в срока по чл.211 АПК и е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, а разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С НП №26-Н-190/01.12.2020г. на [фирма], на основание чл.104, ал.3 ЗХ, е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 5000 (пет хиляди) лева, за това, че в качеството си на организатор на моментна лотарийна игра, на 13.12.2019г. е подало декларация с вх. № 000030-15982, относима за периода 01.11.2019г. до 30.11.2019г., в която в част IV, в графи 2 и 3 не е посочило данни за стойността на получените залози в лева и за дължимата държавна такса в размер на 15 % върху стойността на получените залози в лева, срещу вида на организираната от него хазартна игра, а неправилно е подало данни в графи 4 и 5 за стойността на получените такси и комисионни и размер на дължима държавна такса, представляваща 20 % върху стойността им, което е довело до определяне на таксата 126.90 лева в по-малък размер от дължимата, с което е нарушил разпоредбата на чл.30, ал.6 във връзка с ал.3 ЗХ. Пояснено е, че нарушението се изразява в деклариране на неверни данни в подадената декларация.

С процесния съдебен акт е ОТМЕНЕНО НП №26-Н-190/01.12.2020г.

За да постанови този правен резултат първостепенният съд е събрал относими писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел следното: НП е издадено от компетентен административнонаказващ орган по смисъла на чл.47, ал.2 ЗАНН и въз основа на редовно съставен АУАН, който е бил предявен на нарушителя. Съдът, обаче, е констатирал, че при издаване на НП са допуснати съществени процесуални нарушения, довели до накърняване правото на защита на наказаното лице, изразяващи се, на първо място, в противоречие между словесното описание на нарушението и неговата правна квалификация. Според мотивите на съдебния акт, не става ясно дали административнонаказателната отговорност се търси на дружеството за осъществено от него бездействие – неподаване в срок на декларация по чл.30, ал.6 ЗХ или подаване на декларация с неверни или липсващи данни. На следващо място, първостепенният съд е констатирал, че е налице неправилно прилагане на норма като правна квалификация на нарушението, която не е била в сила към датата, която се твърди като такава на извършване – 13.12.2019г. В обжалваното решение е посочено още, че [фирма] е действало в съответствие с утвърдените правила на регулаторния орган, които са били задължителни и при нарушаване на същите дружеството е подлежало отново на санкция по реда на чл.108, ал.2 ЗХ. Допълнено е, че Държавната комисия по хазарта е следвало да съобрази вида на съответната хазартна игра с изискванията на

ЗХ и при утвърждаване на правилата да заложи същите при определяне на държавната такса.

Тези изводи се споделят от настоящия решаващ състав.

Пред касационната инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 АПК, поради което и на основание чл. 220 АПК се приемат за доказани фактите, така, както са установени от СРС, 19^{-ти} с-в.

Съгласно разпоредбата на чл.30, ал.3 ЗХ (ДВ, бр. 105 от 2014г., в сила от 01.01.2015г., действала към датата на извършване на нарушението) за поддържане на лиценз за организиране на хазартни игри - традиционна лотария, томбола, моментна лотария, тото, лото, бинго, кено и техните разновидности, игри със залагания върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета, игри със залагания върху случайни събития и със залагания, свързани с познаване на факти, с изключение на онлайн залаганията, се събира държавна такса в размер на 15 на сто върху стойността на направените залози за всяка игра, а за хазартни игри, за които се събират такси и комисиони за участие - в размер на 20 на сто върху стойността на получените такси и комисиони. Цитираната разпоредба въвежда правилото за събиране на държавна такса върху стойността на направените залози или върху стойността на получените такси и комисионни според вида хазартна дейност, която се реализира.

Според чл.30, ал.6 ЗХ (ДВ, бр.105 от 19 декември 2014г., действала към датата на извършване на нарушението) организаторите на хазартни игри, които заплащат таксата по ал.3 и променливата част от таксата по ал.4, подават за всеки месец в Комисията до 15-о число на следващия месец декларация по образец, утвърден от министъра на финансите, за разликата между стойността на получените залози и изплатените печалби, а за игри, за които се събират такси и комисиони за участие - декларация за стойността на получените такси и комисиони. Видното от така разписаните правила, за организаторите на хазартни игри, какъвто безспорно е дружеството [фирма], е регламентирано задължение да подават за всеки месец декларация по утвърден от Министъра на финансите образец съобразно това дали се касае за игри, в които се правят залози, или за получени такси и комисионни, като е указан срок – до 15-то число на следващия месец.

В конкретния случай се констатира, че дружеството е изпълнило задължението си да депозира в срок своята декларация. От формална гледна точка не е налице неизпълнение на задължението за представяне на изискуемата информация в срок. Това е така и с оглед на новата разпоредба на чл.30, ал.8 ЗХ (чл.3, ал.2 от ЗАНН – по-благоприятен закон), съгласно която „организаторите на хазартни игри, които заплащат таксата по ал.3 и променливата част от таксата по ал.4, подават по електронен път за всеки месец в Националната агенция за приходите до 15-о число на следващия месец декларация по образец, утвърден от министъра на финансите, за основата за начисляване на таксата и дължимата такса“.

В случая, дори и да се констатира съставомерно, по смисъла на чл.6 ЗАНН, поведение от страна на [фирма], отговорността за неподадена в срок декларация следва да бъде ангажирана по чл.104, ал.2 ЗХ, а не по ал.3 от същата разпоредба.

Приложена е санкционната нормата на чл. 104, ал. 3 ЗХ (ДВ, бр. 1 от 2014 г., в сила от 01.01.2014 г.), съгласно която на организатор на хазартна дейност, който не посочи или посочи неверни данни или обстоятелства в декларацията по чл. 30, ал. 6 и 7, водещи до определяне на таксата в по-малък размер, се налага имуществена

санкция в размер на неначислената такса, но не по-малко от 5000 лева. Неправилно административнонаказващият орган е приел, че с подаването на декларацията от 13.12.2019г. организаторът на хазартна дейност не е посочил данни за стойността на получените залози в лева и за размера на дължимата държавна такса в размер на 15 сто върху стойността на получените залози в лева срещу вида на организираната от него хазартна игра, което е довело до определяне на таксата в по-малък размер, а вместо това бил посочил данни за стойността на получените такси и комисионни. Съгласно чл. 30, ал. 6 ЗХ, приложима към процесния период, до 15-то число на следващия месец организаторът на хазартна дейност подава декларация за разликата между стойността на получените залози и изплатените печалби. В цитираната разпоредба обаче не се регламентира задължение за попълване на данни, касаещи размера на дължимата държавна такса по чл. 30, ал. 3 ЗХ. Посочено е единствено, че задължение да подадат декларация по образец чл. 30, ал. 6 ЗХ имат лицата по чл. 30, ал. 3 ЗХ. В декларацията, съгласно утвърдения образец, в част IV има графи стойност на получените залози, дължима държавна такса в размер на 15 на сто върху стойността на получените залози, стойност на получените такси и комисионни, дължима държавна такса в размер на 20 на сто върху стойността на получените такси и комисионни. Следователно, в тази декларация се изисква предоставянето на информация и за дължимата държавна такса.

С оглед гореизложеното, не се установява по безспорен начин кое е деянието, прието за съставомерно по чл. 6 ЗАНН, и за което е ангажирана отговорността на дружеството – липсата на декларация в срок или непълното/невярно деклариране на обстоятелства, които е следвало да бъдат декларирани. В НП липсва ясно описание на извършеното нарушение, включително и в частта кои данни в действителност е следвало да бъдат декларирани и по какъв начин е обоснован изводът, че вместо данните за стойността на получените такси и комисионни и определената държавна такса върху стойността им в размер на 20 на сто е следвало да се декларират направените залози и определената държавна такса в размер на 15 на сто. Именно в наказателното постановление, а не в касационната жалба е следвало да се направи анализ на понятията „такси“, „комисионни“ и „залози“. Като не е сторено, дружеството е възпрепятствано да организира и своята правна защита срещу отправеното му административнонаказателно обвинение. Още повече, че видно от декларацията, в нея не се съдържат никакви указания кои графи от организаторите на какви хазартни игри да се попълват. Тук е мястото да се посочи, че съгласно чл. 30, ал. 6 ЗХ декларацията съдържа разликата между стойността на получените залози и изплатените печалби, но видно от приложения образец, част IV съдържа единствено стойност на получените залози и дължимата държавна такса.

По изложените доводи настоящият касационен състав приема, че първостепенният съд е постановил валидно, допустимо и правилно решение, в съответствие с материалния закон и без да е допуснато съществено нарушение на процесуалните норми, което да съставлява отменително основание.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, III^{-ти} Касационен състав

РЕШИ

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ №20008505 от 28.01.2022г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН
СЪД, Наказателно отделение, 19^{-ти} с-в по н.а.х. дело №219 по описа за 2021г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.